

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ

**ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ТОРГІВЛЯ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ*

27 квітня 2021 року

м. Херсон

Рекомендовано до друку Вченою радою Херсонського державного аграрно-економічного університету (протокол № ____ від «24» червня 2021 р.)

Інноваційне підприємництво та торгівля: сучасний стан та перспективи розвитку: Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції (м. Херсон, 27 квітня 2021 р.). Херсонський державний аграрно-економічний університет, 2021. 244 с.

У збірнику тез доповідей опубліковано результати наукових досліджень з актуальних проблем сучасного інноваційного підприємництва, аналізу перспектив розвитку біржової торгівлі, організації та ефективного управління торговельною діяльністю. Висвітлено проблеми розвитку інноваційного підприємництва та торгівлі в Україні. Досліджено сучасний стан, проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні, інноваційно-інвестиційні напрями розвитку підприємницької та торговельної діяльності. Визначено актуальні аспекти обліково-фінансового забезпечення діяльності підприємницьких структур.

Призначено для науковців, здобувачів вищої освіти, фахівців підприємницької, торговельної та біржової сфери, підприємців, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування. а також становить науковий інтерес для всіх, кого цікавить окреслене коло проблем.

*Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст матеріалів,
що опубліковані у збірці.*

ЗМІСТ

	Стор.
Аверчева Н.О. ОРГАНІЗАЦІЯ КОРМОВИРОБНИЦТВА ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА В АГРАРНИХ ФОРМУВАННЯХ	7
Адвокатова Н.О., Дяченко Т.А., ПЛАНУВАННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ОПТОВО-РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ У ВЗАЄМОДІЇ З ПОТОКОВИМИ ПРОЦЕСАМИ У ЛАНЦЮЗІ ПОСТАВОК ТОВАРУ	10
Бариляк О.В., Ковтун В.А. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ІЗ ВИРОБНИЦТВА КОНДИТЕРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ	13
Березенко В.В., Карнаушенко А.С. СУЧАСНИЙ СТАН МОЛОДІЖНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	17
Біловодська О.А. АНАЛІЗ ЕКО-ТРЕНДІВ В УПАКОВЦІ: ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ РИНКУ ОРГАНІЧНИХ ПРОДУКТІВ	20
Боліла С.Ю. МАРКЕТИНГОВІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	23
Бондаренко Н.В. ТЕХНОЛОГІЇ БАНКІВСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ	27
Брит А.О, Морозова О. Г. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ, ЯК СКЛАДОВА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА	30
Варнавська І.В. КЛАСИФІКАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙ	33
Власюк С.А., Ролінський О.В., Цимбалюк Ю.А. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	36
Галдіна В., Карнаушенко А.С. СУЧАСНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОГО БАНКІВСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ В УКРАЇНІ	39
Городецька А.С., Петрова О.О. ЧИННИКИ ТА ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	42
Горященко Ю.Г. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ	45
Грибовська Ю. М. СУТТЄВІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ ТА КРИТЕРІЇ ЇЇ ВСТАНОВЛЕННЯ	48
Гузакова В.О, Морозова О. Г. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ	52
Дяченко Т.А., Аверчева Н.О. ОЦІНКА РІВНЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГО ЛІСОВОГО І РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА	55
Єрмолова М. В., Кузьменко Н. І. ВИРОБНИЧІ ВИТРАТИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ВІДОБРАЖЕННЯ У БУХГАЛТЕРСЬКІЙ ЗВІТНОСТІ	58
Жданова Л. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ	61

Зарічна К., Ковтун В.А. АГРАРНІ РОЗПИСКИ ЯК ФІНАНСОВИЙ ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ОБСЛУГОВУЮЧОГО КООПЕРАТИВУ	64
Іванов С.В., Карнаушенко А.С. АНАЛІЗ СТИМУЛЮВАННЯ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ	67
Карнаушенко А.С. СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА В ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ КРАЇНИ	71
Кацаба В., Карнаушенко А.С. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ФОНДІВ В УКРАЇНІ	74
Клименко А.А. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	77
Ковальова А. О. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПОСЛУГ МІКРОКРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ	80
Левадний Д.А., Боровік Л.В. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ХЕРСОНЩИНИ	84
Лисак А., Лопушенко І., Карнаушенко А.С. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ В УКРАЇНІ	87
Минкін М.В., Минкін А.М. АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЕНЕРГООЩАДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ КУЛЬТИВУВАННЯ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ	90
Минкіна Г.О. ЗАСТОСУВАННЯ ПЕСТИЦИДІВ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ ТА ЇХ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ	93
Нездоймінов С. Г. ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛЬНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ	97
Ненько О.І., Боровік Л.В. УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ РИЗИКОМ В АСПЕКТІ ОПТИМІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОЇ СИСТЕМИ ЯКОСТІ ГОТЕЛЬНОЇ МЕРЕЖІ (НА ПРИКЛАДІ ТОВ «РЕЙКАРТЦ ХОТЕЛ МЕНЕДЖМЕНТ»)	101
Нікітенко К.С. ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПРОВАЛ ЯК СВІТОВИЙ ТРЕНД 2020 РОКУ	104
Новосьолова О.С., Рудик С.О. ОЦІНКА АКТИВІВ АТ «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ»	108
Олійник Н.М., Макаренко С.М., Верцюх Є.В. ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГОВОЇ ПОЛІТИКИ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА	112
Остапенко А.С. ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	115
Петрова О.О. ІДЕНТИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	118
Rylypenko K. FINANCIAL SECURITY OF ENTERPRISES IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION	121

Пилипенко К.А., Бойченко М. СТВОРЕННЯ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ: ВИДИ ТА ФОРМИ	124
Пилипенко К.А., Пономаренко Т., Ковтун В. НЕОБХІДНІСТЬ РОЗРОБКИ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА	129
Пилипенко К.А., Ставицька В. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗЕМЛІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ	137
Пилипенко К.А., Терещенко А. ВЛАСНІСТЬ НА ЗЕМЛЮ: ПОНЯТТЯ, ПРАВА ТА ЗМІСТ	141
Пилипенко К.А., Ярош Т., Бондар О. ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ – ОСНОВА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ	147
Повод Т.М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	151
Поладов Ф., Карнаушенко А.С. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАТ «ХЕРСОНСЬКИЙ КХП»	153
Прокопчук О.Т. КЛАСИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ ТА УПРАВЛІННЯ НИМИ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ	157
Рудік Н.М. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КООПЕРАТИВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	161
Рудік О.Л. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА УКРАЇНИ В ФОРМУВАННІ СВІТОВОГО ПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ	164
Свістула А.В., Бойко Л.О. ВИРОБНИЦТВО СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ - ВИГІДНИЙ БІЗНЕС АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ	168
Сергєєва О.Р. ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРОТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	172
Сисоєнко І.А., Семибратня В.В. АНАЛІЗ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ТА ДЖЕРЕЛ ЇХ ФІНАНСУВАННЯ	174
Сложинська В. О., Танклевська Н.С. АНАЛІЗ ВАЛОВОГО ЗОВНІШНЬОГО БОРГУ УКРАЇНИ	177
Соколова Л. В. ІННОВАЦІЙНА ФУНКЦІЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ТУРИСТИЧНІЙ СФЕРІ	180
Станкова А.С., Грановська В.Г. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВУ СТІЙКІСТЬ СУЧАСНИХ ГОСПОДАРЮЮЧИХ СУБ'ЄКТІВ	183
Стратічук Н. В., Стратічук О. В. ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО ЯК НАПРЯМ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ	186
Ступницький В.В., Срібна Є.В., Ступницька Н.І. ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В КРАЇНАХ ЄС	190
Танклевська М., Карнаушенко А.С. ПРОБЛЕМАТИКА РОЗВИТКУ ЖІНОЧОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	193

Tanklevska N. FINANCIAL POLICY OF ENTERPRISES IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION CHALLENGES	196
Ткаченко Н.Б. РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННИХ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ	198
Ткачук К.О., Бойко Л.О. ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ БДЖІЛЬНИЦТВА В УКРАЇНІ І ЗА КОРДОНОМ	201
Тютюнник Ю. М., Тютюнник С. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ	205
Черненко Н.І. ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ	208
Чернявська Т.А. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ПОЛЬЩІ	212
Чернявський Б.О. ЗМІНА КОНЦЕПЦІЙ ОНЛАЙН-ТОРГІВЛІ ТА КАНАЛІВ ДОСТАВКИ ТОВАРІВ У СУЧАСНОМУ СВІТІ	216
Chornomord Ye., Vasylyk S PROBLEMATIC ISSUES IN THE MARKETING ACTIVITIES OF THE ENTERPRISE	220
Шарко М. В. УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ОБСЛУГОВУВАННЯ	223
Шарко М. В., Корчевська Л. О., УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ТУРИЗМУ	225
Щербина Р. І., Ковтун В. А. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У БІЗНЕСІ: ЧОМУ ЦЕ ВАРТО УВАГИ ТА СТАЄ НЕВІД'ЄМНОЮ СКЛАДОВОЮ ЖИТТЯ УСІХ ПІДПРИЄМЦІВ	227
Шостак Л.В., Левчук О.О. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	230
Щоголь А.О., Ковтун В.А. ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	233
Щоголь А.О., Морозова О.Г. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ХОЛДИНГОВОЇ СТРУКТУРИ	236
Ярмоленко В.В. ВПЛИВ ЧИННИКІВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ АГРОСТРАХОВИХ ПОСЛУГ	241

відповідальність за порушення земельного законодавства та нормативно – облікового забезпечення. *Економічний, організаційний та правовий механізм підтримки і розвитку підприємництва*: колективна монографія ; за ред. О. В Калашник, Х. З. Махмудова, І. О. Яснолоб. Полтава : Видавництво ПП «Астроя», 2020. С. 78 – 86.

*Пилипенко К.А. - д.е.н., професор
Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава
Терещенко А. - старший викладач
Полтавський інститут бізнесу, м. Полтава*

ВЛАСНІСТЬ НА ЗЕМЛЮ: ПОНЯТТЯ, ПРАВА ТА ЗМІСТ

Право власності – це один з найбільш важливих і актуальних інститутів для будь-якої правової системи, правове регулювання відносин власності визначає зміст та спрямованість правового регулювання суспільних відносин в цілому. Таке регулювання у значній мірі обумовлене властивостями та суспільною важливістю самого об'єкта власності, тобто земельних ділянок. Україна має одні з найкращих земельних фондів у Європі та світі загалом. Із площі України 60 млн. га 42,7 млн. га (70,7%) – це сільськогосподарські угіддя з родючими ґрунтами. Ще 17,7% території займають ліси, 4,2% – це забудовані території [1].

Потрібно вказати дефініцію земельної ділянки. Поняття «земля» є багатоаспектним та може використовуватись у різних значеннях. Загалом, під «землею» може розумітись планета, засіб виробництва, ґрунт, територія, країна тощо. Але перш за все земля – це частина природи, природний об'єкт.

Земельна ділянка може бути об'єктом права власності в трьох різних аспектах: як проста нерухома річ, як складна нерухома річ, а також як складова частина майнового комплексу, який включає в себе, у тому числі, земельні ділянки, які в цьому випадку не грають самостійної ролі та підпорядковуються загальному

цивільно-правовому режиму майнового комплексу як об'єкта цивільних прав [2, с. 22].

Земля є і була основним національним багатством і тому завжди перебувала під особливою охороною України. В результаті суспільних змін, що відбулись в нашій державі, право приватної власності на землю отримало визнано та закріплено в Конституції України. Однак постає питання, наскільки широкою є свобода власника землі та якими повноваженнями він наділений, як визначити межі його свободи.

У радянські часи, в умовах виключної державної власності на всі природні ресурси, питання про приватну власність на землю взагалі не розглядалось, оскільки не було взагалі поняття приватної власності та досліджувались інші аспекти земельних відносин. Доречно зазначити, що для радянського права однією з основних ознак була підвищена увага до усупільнених форм власності, питання приватної власності розглядались через призму тогочасної ідеології і досліджувались в значно меншій мірі.

Водночас вивчення новітньої літератури дає підстави зробити висновок про відсутність комплексного дослідження щодо змісту та меж здійснення права приватної власності на землю в Україні. Ті дослідження, які є на сьогодні або присвячені більш широкому колу проблем та лише в загальному торкаються цих питань, або ж висвітлюють інші аспекти відносин власності на землю. Також, деякі праці, в яких досліджувались як питання права приватної власності в цілому, так і права приватної власності на землю, певною мірою втратили свою актуальність через зміни в законодавстві, зокрема з прийняттям чинних Цивільного та Земельного кодексів України. Таким чином, питання про зміст та меж здійснення права приватної власності в Україні залишається актуальним.

Зміст права власності на землю (земельну ділянку), як і на будь-яку іншу річ, загалом виражаємо через повноваження з володіння, користування та розпорядження земельною ділянкою (ст.78 ЗКУ, ст.317 ЦКУ) [3]. Також, специфіка земельної

ділянки як речі нерухомої обумовлює істотну специфіку в обсязі та характері кожної із названих правомочностей.

У правовій доктрині неодноразово висловлювалися думки, за якими зміст права власності не може бути описаних "класичною тріадою" (правомочностями володіння, користування та розпорядження). Так, на думку В.В. Носіка, зміст суб'єктивного права власності крім «тріади» «може включатися також управлінням, регулюванням, захистом землі в межах існуючих кордонів, захистом суб'єктивного права власності, гарантування, охорону ґрунту, обмеження права власності тощо» [4, ст. 450]. У справі «Зеленчук та Цицюра проти України», згідно з яким мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення ЄСПЛ виніс рішення, що мораторій порушує права людини. Отже, одна з тріади права власності не гарантується [5].

Ч.1 ст.90 ЗКУ містить перелік прав власника землі:

1) продавати або іншим шляхом відчужувати земельну ділянку, передавати в оренду, заставу, спадщину;

1) самостійно господарювати на землі;

3) власності на посіви і насадження сільськогосподарських та інших культур, на вироблену продукцію;

4) використовувати у встановленому порядку для власних потреб наявні на земельній ділянці загальнопоширені корисні копалини, торф, лісові насадження, водні об'єкти, а також інші корисні властивості землі;

5) на відшкодування збитків у випадках, передбачених законом;

6) споруджувати жилі будинки, виробничі та інші будівлі і споруди [6].

Перераховані права в основному охоплюються змістом права власності, а конкретно, правомочностями володіння, користування та розпорядження. З іншого аспекту, деякі зі згаданих у ст. 90 ЗКУ прав залишаються поза межами класичної тріади, проте водночас, їх не можна вважати і складовими права власності (для

прикладу: право на відшкодування збитків, або право використовувати корисні копалини, торф, лісові насадження тощо).

Можемо говорити про право приватної власності та право держави України на землю. У державній власності перебувають усі землі України, крім земель, що є у комунальній та приватній власності. Право державної власності на землю набувається і реалізується державою в особі Кабінету Міністрів України, обласних, Київської ради, районних державних адміністрацій, державних органів приватизації відповідно до закону. До земель державної власності, які не можуть передаватись у комунальну власність, належать:

- а) землі атомної енергетики та космічної системи;
- б) землі оборони, не вважаючи земельних ділянок під об'єктами соціально-культурного, виробничого та житлового призначення;
- в) землі під об'єктами природно-заповідного фонду та історико-культурними об'єктами, що мають національне та загальнодержавне значення;
- г) землі під водними об'єктами загальнодержавного значення;
- г) земельні ділянки, які використовуються для забезпечення діяльності Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів державної влади, Національної академії наук України, державних галузевих академій наук;
- д) земельні ділянки зон відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- е) земельні ділянки, що закріплені за державними професійно-технічними навчальними закладами;
- є) земельні ділянки, закріплені за вищими навчальними закладами державної форми власності;

ж) земельні ділянки, на яких розташовані державні, в тому числі казенні підприємства, господарські товариства, у статутних капіталах яких державі належать частки (акції, паї), об'єкти незавершеного будівництва і законсервовані об'єкти [6].

Для включення в економічний оборот вартості прав на використання орендованих земель слід використовувати методику, передбачену для оцінки прав користування земельною ділянкою на умовах емфітевзису, що ґрунтується на попередньому визначенні ринкової вартості земельної ділянки за Методикою експертної грошової оцінки земельних ділянок, що змінена постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011р. № 1248 [7]. Відповідно до Цивільного кодексу України емфітевзис – це довгострокове, відчужуване та успадковуване речове право на чуже майно, яке полягає у наданні особі права володіння і користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб з метою отримання плодів та доходів від неї з обов'язком ефективно її використовувати відповідно до цільового призначення [3].

Під правом приватної власності на землю розуміємо найбільш повне право особи на земельну ділянку, яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших суб'єктів. На сьогодні право приватної власності розглядають як суб'єктивне право, яке являє собою міру можливої поведінки особи щодо використання своєї речі. Для розуміння права власності на землю важливе значення має не стільки наявність певного визначення, скільки вказівка на його основні ознаки (властивості), до них належать: повнота права власності; абсолютний характер; виключність; еластичність; безстроковість; способи, підстави і порядок виникнення права власності визнаються законом; спеціальний характер права власності на землю. Загалом вибудовування дефініції права приватної власності на землю повинно здійснюватись у контексті загального цивілістичного визначення права власності із застереженням про особливий характер об'єкта цього права –

земельної ділянки, яка обумовлює спеціальне правове регулювання даних відносин та обмежений характер права власності на землю.

Цивільне законодавство визначає землю як об'єкт цивільного права із огляду як природне національне багатство та регулює відносини конкретно природоохоронного значення, а отже і регламентування земельних правовідносин щодо здійснення над нею певних дій надається спеціальному закону, тобто ЗК України. В той же час право власності на от такий об'єкт нерухомого майна як земельна ділянка є речовим правом. Це визначається та регламентується ЦК України, важливо розуміти, що з моменту набуття землею статусу об'єкта цивільних прав, та щодо неї є можливим здійснення юридично значущі дії - такі відносини стають цивільно-правовими. а тому, під час дослідження земельного питання треба керуватися як земельним законодавством, так й цивільним [3].

Отже, не вся земля може розглядатися як об'єкт цивільних прав. Наявні конкретно та точно визначені параметри, що визначають, яка саме земля може відноситися до об'єкту речових прав, тобто майна. Можемо сказати про те, що земля являється абстрактним поняттям, а земля як об'єкт цивільних прав являє собою конкретним поняттям.

Список використаних джерел

1. «Земельний довідник України 2020» – база даних про земельний фонд країни.
URL: https://agropolit.com/storage/2020/Zemelniy_dovidnyk_2020.pdf?utm_source=mailchimp&utm_campaign=0300ccc2e1f0&utm_medium=page
2. Головня І.Я. Відчуження земельних ділянок для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності як підстава припинення права власності на земельну ділянку. 2015. 230 с. URL: <http://dspace.onua.edu.ua/handle/11300/1925>
3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>. (дата звернення 28.12.2020)

4. Право власності на землю в Україні. Право власності в Україні: навч. посіб. [Дзера О.В., Кузнєцова Н.С., Підпригора О.А. та ін.]. За заг. ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнєцової. К.: Юрінком Інтер, 2000. С. 432-499.
5. Повідомлення уряду у справі «Зеленчук проти України» № 846 /16, 1362- а грудень 2019 р. URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=090000168098cf485.
6. Земельний кодекс України : Закон України від 25.10.2001 р. № 2768. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>. (дата звернення 28.12.2020)
7. Пилипенко К.А., Терещенко А.В., Кондрашов О.М. Кримінальна відповідальність за порушення земельного законодавства та нормативно – облікового забезпечення. *Економічний, організаційний та правовий механізм підтримки і розвитку підприємництва* : колективна монографія ; за ред. О. В. Калашник, Х. З. Махмудова, І. О. Яснолоб. Полтава : Видавництво ПП «Астроя», 2020. С. 78 – 86. URL: [file:///C:/Users/Master/Downloads/%D0%9C%D0%BE%D0%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F_2020%20\(%D0%B7%20%D1%82%D0%B8%D1%82%D1%83%D0%BB%D0%BE%D0%BC\)_compressed.pdf](file:///C:/Users/Master/Downloads/%D0%9C%D0%BE%D0%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F_2020%20(%D0%B7%20%D1%82%D0%B8%D1%82%D1%83%D0%BB%D0%BE%D0%BC)_compressed.pdf)

*Пилипенко К.А. - д.е.н., професор
Ярош Т., Бондар О. - ЗВО СВО Магістр
Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава*

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ – ОСНОВА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

Прийняття рішення - це центральний і найважливіший процес будь-якого рівня управління діяльністю для досягнення найвищого рівня прибутковості. Саме компетентність в даній галузі (своєчасність, доцільність, необхідність, екстремальність прийняття рішень) відрізняє одного керівника від іншого і

Збірник тез
Міжнародної науково-практичної Інтернет – конференції

Інноваційне підприємництво та торгівля: сучасний стан та перспективи розвитку. Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (27 квітня 2021 р.). Херсон: ХДАЕУ, 2021. 244 с.

За редакцією д.е.н., професора Танклевської Н.С.
Технічний редактор – к.е.н., доцент Петрова О.О.

Гарнітура Times New Roman.
Умовн.друк.арк. 8.9

Херсонський державний аграрно-економічний університет
Кафедра економіки та фінансів

2021 р.